

Dosar nr. 1-463/2025
1-25168509-15-1-03122025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

01 aprilie 2026

Judecătoria Cahul, sediul Central

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,

Judecător

Grefier

Natalia Pasat

Cristina Mocanu, Elena

Tomoianu

Cu participarea:

Procurorului

Dumitru

Popușoi

Avocatului în interesele inculpatului

Maria

Moldovanu

Inculpatului

Pavel

Bloșenco

examinând în ședința de judecată publică în limba de stat, *în condițiile art. 509 Cod procedură penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției*, cauza penală privind învinuirea lui:

Bloșenco Pavel *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în satul *****, raionul Cahul, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, nesupus militar, căsătorit, doi copii la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale;

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) din Codul penal

Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: *03 decembrie 2025 – 01 aprilie 2026*;

Procedura de citare legală executată;

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

constată:

Partea descriptivă:

Bloşenco Pavel, la data de 06 septembrie 2025, aproximativ la ora 17:00, aflându-se pe traseul Cahul-Taraclia în apropierea mun.Cahul, conducând automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, a fost stopat de către angajații de poliție a Direcției de Patrulare Sud a Inspectoratului Național de Securitate Publică, care l-au informat că ultimul a comis contravenția prevăzută de art.231 alin.(2) din Codul contravențional și anume conducerea vehiculului fără deținerea dreptului de a conduce vehicule.

Prin urmare, Bloşenco Pavel, conștientizând că poate fi atras la răspundere contravențională pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.231 alin.(2) din Codul contravențional, acționând intenționat, cunoscând cu certitudine că angajatul de poliție a Direcției de Patrulare Sud a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Alexei Chircioglo, conform art.123 alin.(2) din Codul penal, este persoană publică, căruia i-a fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor în interes public, i-a oferit mijloace financiare în suma de 600 de lei, plasându-le pe scaunul din față al automobilului de serviciu de model „Skoda” cu numărul de înmatriculare MAI 8860, pentru ca acesta din urmă în calitatea sa de persoană publică să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiunile sale de serviciu și contrar acestora, acțiuni să nu documenteze în continuare cazul conducerea vehiculului fără deținerea dreptului de a conduce vehicule.

Astfel, organul de urmărire penală a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Bloşenco Pavel, a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și anume: *-, coruperea activă, adică promisiunea, oferirea sau darea, personal, unei persoane publice bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta pentru a nu îndeplini unele acțiuni în exercitarea funcției sale”*.

Argumentele participanților la proces:

În ședință de judecată preliminară, inculpatul Bloşenco Pavel, a declarat, personal că recunoaște totalmente săvârșirea faptelor incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat la urmărirea penală.

Totodată, inculpatul Bloşenco Pavel asistat de avocatul Maria Moldovanu au solicitat ca instanța de judecata să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției cu adoptarea unei sentințe în acest sens.

Apărătorul inculpatului Bloșenco Pavel, avocatul Maria Moldovanu, a susținut poziția clientului său, solicitând instanței acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției care a fost negociat de către inculpat cu organul de urmărire penală, cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei minime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Acuzatorul de stat Dumitru Popușoi, a susținut poziția inculpatului și la fel, a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției care a fost negociat de către inculpat cu organul de urmărire penală, semnat la etapa urmăririi penale, cu recunoașterea lui Bloșenco Pavel vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Aprecierea instanței de judecată:

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Bloșenco Pavel, acesta și-a recunoscut integral vinovăția în cele imputate, declarând că la data de 06 septembrie 2025, a fost stopat de către poliție pe traseul Cahul Taraclia. Nu are nimic de adăugat, doar susține cele declarate la urmărirea penală.

La întrebările adresate de către acuzatorul de stat a declarat că învinuirea îi este clară, recunoaște că a dat 600 de lei polițiștilor pentru a nu fi documentat, deoarece nu avea permis de conducere. A dat banii după ce polițiștii i-au comunicat că mașina va fi ridicată și deoarece proprietarul mașinii este plecat din țară a considerat că se poate înțelege cu polițiștii să nu fie ridicată mașina. Îi pare rău de cele întâmplate, este la prima abatere și a solicitat să fie admis acordul de recunoaștere a vinovăției, are posibilitate să achite amendă.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice. La fel, instanța de judecată reține că, la etapa urmăririi penale au fost acumulate probe care au fost puse la baza învinuirii, acestea au fost acceptate de inculpat la etapa semnării acordului de recunoaștere a vinovăției și au fost puse la baza acordului de recunoaștere a vinovăției înaintat instanței de judecată pentru acceptare:

Declarațiile martorului Chircioglo Alexei, a declarat că, activează în calitate de Ofițer al Serviciu Patrulare Cahul-Taraclia-Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud”. Pe cazul dat a comunicat că la data de 06 septembrie 2025 orele 07:00 min. până la data de 06 septembrie 2025 orele 19:00 min., a fost implicat în serviciul de

patrulare, conform dislocării în r-nul Cahul, Taraclia, Vulcănești cu automobilul de serviciu „Școda Octavia” numărul de înmatriculare MAI 8860, împreună cu colegul de serviciu, Subofițer Bumaghin Nicolae. La data de 06 septembrie 2025, în jurul orei 17:00 minute patrulând în ***** pe strada Ștefan cel Mare la margine de oraș spre ieșire pe traseul Cahul- Taraclia. Astfel la ieșire din oraș a fost stopat mijlocul de transport de model „***** *****” cu numărul de înmatriculare „*****” motivul stopării a acestui autovehicul a fost că automobilul de serviciu este dotat cu sistemele inteligente (PIKAR) și anume sistemul „E DATA”, după numerele de înmatriculare depistează încălcările a autovehiculelor. Ulterior s-a stabilit că la volanul autovehiculului stopat se afla cet. Bloșenco Pavel. Conducătorului i s-a adus la cunoștință că are încălcări RCR fixate la camerele de supraveghere a traficului rutier. Ulterior au fost cerute actele corespunzătoare și anume: certificatul de înmatriculare și permisul de conducere. Ultimul a transmis doar certificatul de înmatriculare comunicând că permisul de conducere nu îl deține asupra s-a. Pentru a verifica dacă conducătorul are permis sau nu a cerut un act de identitate din motiv că autovehiculul nu era înmatriculat pe cet. Bloșenco Pavel. Ultimul a transmis buletinul său și prin intermediul bazei de date „E DATA”, a fost verificat unde s-a depistat că cet. Bloșenco Pavel a.n 02.09.1996, nu deține permis de conducere. Ulterior acestuia i s-a adus la cunoștință că va fi sancționat conform art. 231 al. 2. Cod contravențional. Conducătorul a comunicat dacă putem să ne înțelegem pe loc. Colaboratorii de poliție i-au comunicat conducătorului că nu este posibil și ca să aștepte că i se va întocmi Proces verbal contravențional. Apoi ultimul s-a deplasat la automobilul de serviciu pentru a întocmi procesul verbal, în timpul completării procesului verbal cet. Bloșenco Pavel s-a apropiat de automobilul de serviciu în partea dreaptă a pasagerului din față dorind să urce , însă i s-a interzis. Conducătorul a întrebat ce scrie, la care colaboratorul de poliție i-a răspuns că întocmește procesul verbal pentru nedeținerea dreptului de a conduce vehicule, ce prevede articolul dat și ce sancțiune. Ultimul a pus pe bancheta din față o sumă de bani, la care colaboratorul de poliție l-a întrebat ce este asta, ultimul a răspuns că sunt 600 lei (șase sute lei). Colaboratorul de poliție l-a avertizat că acest fapt nu este posibil și este obligat să anunțe organele competente și i-a comunicat să închidă ușa automobilului de serviciu și să aștepte grupa operativă a Inspectoratului de Poliție. Menționează că banii care se aflau pe bancheta din față au fost filmați cu camera de corp din dotare. Pe faptul dat asta este tot ce a comunicat (*f.d. 28-28¹*);

Declarațiile martorului Bumaghin Nicolae a declarat că, activează în calitate de subofițer superior al Serviciu Patrulare Cahul-Taraclia-Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud”. Pe cazul dat a comunicat că la data de 06 septembrie 2025 orele 07:00 min. până la data de 06 septembrie 2025 orele 19:00 min., a fost implicat în serviciul de patrulare, conform dislocării r-nul Cahul, Taraclia, Vulcănești cu automobilul de serviciu „Școda Octavia” numărul de înmatriculare MAI 8860, împreună cu colegul de serviciu, ofițer Chircioglo Alexei. La data de 06 septembrie 2025, în jurul orei 17:00 minute patrulând în ***** pe strada Ștefan cel Mare la margine de oraș spre ieșire pe traseul Cahul- Taraclia. Astfel la ieșire din oraș a fost stopat mijlocul de transport de model „***** *****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, motivul stopării a acestui autovehicul a fost că automobilul de serviciu este dotat cu sistemele inteligente (PIKAR) și anume sistemul „E DATA,, după numerele de înmatriculare depistează încălcările a autovehiculelor. Ulterior s-a stabilit că la volanul autovehiculului stopat se afla cet. Bloșenco Pavel. Personal i-a adus la cunoștință conducătorului că are încălcări RCR fixate la camerele de supraveghere a traficului rutier. Ulterior au fost cerute actele corespunzătoare și anume: certificatul de înmatriculare și permisul de conducere. Ultimul a transmis doar certificatul de înmatriculare comunicând că permisul de conducere nu îl deține asupra s-a. Pentru a verifica dacă conducătorul are permis sau nu a cerut un act de identitate din motiv că autovehiculul nu era înmatriculat pe cet. Bloșenco Pavel. Ultimul a transmis buletinul său și prin intermediul bazei de date „E DATA,, a fost verificat unde s-a depistat că cet. Bloșenco Pavel a.n 02.09.1996, nu deține permis de conducere. Ulterior acestuia i s-a adus la cunoștință că va fi sancționat conform art. 231 alin. 2 Cod contravențional. Conducătorul a comunicat dacă pot să se înțeleagă pe loc. Ambii colaboratori de poliție i-au comunicat conducătorului că nu este posibil și ca să aștepte că i se va întocmi Proces verbal contravențional. Apoi colegul Alexei s-a deplasat la automobilul de serviciu pentru a întocmi procesul verbal, în timpul completării procesului verbal cet. Bloșenco Pavel s-a apropiat de automobilul de serviciu în partea dreaptă a pasagerului din față, în acest moment singur a rămas în spatele automobilului de serviciu. Aproximativ peste 2 minute colegul a ieșit din autovehiculul de serviciu și i-a comunicat că conducătorul autovehiculului stopat Bloșenco Pavel i-a propus mită în sumă de 600 lei plasându-le pe bancheta din față a pasagerului. Astfel imediat a anunțat organele competente despre faptul dat. Pe faptul dat asta este tot ce a comunicat (f.d.33-34);

Declarațiile martorului Bloșenco Vitalie a declarat că, nu ține minte data, posibil pe 6 septembrie 2025, după ora mesei, se deplasa ca pasager din față, în automobilul de model „***** *****” cu n/î „*****” literele nu ține minte. Automobilul este înregistrat pe feciorul său, Alex Bloșenco. Ca conducător al automobilului era fratele său Pavel Bloșenco. Au fost la magazinul „Bomba” în mun. Cahul și fratele său, Pavel Bloșenco a cumpărat un frigider pentru bucătărie în credit. Frigiderul era în salonul automobilului. Deplasându-se pe strada centrală spre ieșirea din orașul Cahul, lângă „Fabrica de vin”, au fost stopați din urmă de către un echipaj de poliție. Mașina poliției era de model „Skoda” de culoare albă, fără inscripție de poliție. S-a apropiat un angajat al poliției. În acel moment fratele său a coborât din automobil. Ei erau în urma automobilului „*****” și în fața mașinii de poliție „Skoda” și discutau. Ce anume au discutat nu cunoaște, fiindcă el era în automobil, nu a coborât. În acest timp nu a auzit ca să fie o discuție agresivă, au discutat calm, dar nu cunoaște ce au vorbit. Ei au vorbit aproximativ 10 minute. Ulterior Pavel a urcat în automobil și a spus că vom merge după mașina poliției, care mergea înainte. S-au oprit peste vreo 200 de metri de stația de alimentare „Now” după orașul Cahul spre direcția Taraclia. În timpul cât a mers după mașina de poliție fratele său a spus că vor merge după poliție și o să vadă, adică a înțeles că a spus cu sensul că vor rezolva problema, din care cauză l-au stopat. După ce au stopat, adică după oraș, de această dată mașina poliției era în fața lor. Pavel a coborât din nou și discuta cu ambii polițiști. Nu cunoaște ce au discutat. Ține minte doar că angajații poliției au spus ceva că mașina are înregistrate amenzi. Angajații de poliție nu au spus că vor ridica mașina. Pavel nu avea permis cu el. Nu știe dacă poliția a spus că îi va face amendă pentru faptul că Pavel nu deținea permis de conducere, fiindcă nu a participat la discuție. În tot acest timp stătea în automobilul „*****” și doar aștepta, doar vedea că ei vorbesc între ei. Unul din polițiști avea ceva hârtii „A4” și ceva scria. Nu a atras atenția ca Pavel să țină ceva bani cu el. Nu a văzut momentul în care Pavel s-a apropiat de mașina poliției, doar a înțeles din cuvintele lui Pavel că el s-a apropiat să pună bani pe scaun, posibil 400 sau 600 lei, însă nu cunoaște pentru ce, dar a pus banii deoarece poliția așa i-a spus. Poliția deodată a filmat și a chemat alt echipaj de poliție. Toate acestea a aflat din vorbele lui Pavel Bloșenco. Ulterior, a venit altă mașina în care a coborât un alt angajat de poliție. Era un băiat tânăr, care a fotografiat ceva și a ridicat banii din automobilul de model „Skoda”. După aceasta, a venit alt șofer, pe care ei l-au chemat, care s-a urcat în automobilul lor și au plecat cu mașina „*****” acasă. În discuții ulterioare,

Pavel a spus că posibil v-a avea dosar penal că a dat acești bani la poliție, însă nu i-a spus pentru ce a dat acești bani. Nu a înțeles de ce a dat acești bani (f.d.85);

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 septembrie 2025 (f.d.10-13);*

- *Proces-verbal de ridicare din 18 septembrie 2025 (f.d.46);*

- *Procesul-verbal de examinare din 23 septembrie 2025 (f.d.36-40);*

- *Procesul-verbal de examinare din 01 octombrie 2025 (f.d.48-49);*

-*Proces-verbal de confruntare între Chircioglo Alexei și Bloșenco Pavel (f.d.87-89);*

-*Procesul-verbal de confruntare între Bumaghin Nicolai și Bloșenco Pavel (f.d.90-92);*

Corp delict:

-Mijloacele bănești în suma de 600 de lei, ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 06 septembrie 2025, recunoscute ca corp delict prin ordonanța din 14 octombrie 2025 și transmise spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat prin ordonanța din 29 octombrie 2025 (f.d. 41 și 66-68);

Mijloace materiale de probă:

-Copia procesului-verbal de contravenția pe numele Pavel Bloșenco pe 1 filă, recunoscut ca document și anexate la cauza penală prin ordonanța din 14 octombrie 2025 (f.d. 53 și 55)

-Un suport informațional de tip „CD-R” care a fost ridicat prin procesul-verbal de ridicare din 1 8 septembrie 2025 cu înregistrări audio-video din 06 septembrie 2025 (f.d. 47 și 50).

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 505 Cod de procedură penală și audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în învinuire și vinovăția sa în comiterea acestora, acțiunile căruia instanța le califică în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) din Codul penal, coruperea activă, adică darea personală, unei persoane publice, de bani, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale

În acord cu art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea

vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia* [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia* [MC], 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în dosar inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Instanța de judecată relevă că în cauza Kokkinakis vs. Grecia din 25.25.1993, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală

Încadrarea juridică a acțiunilor (temeiul juridic al răspunderii penale):

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 505 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele incriminate și indicate în acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat, acțiunile cărui instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate *infra*.

În speță, instanța constată că, inculpatul Bloșenco Pavel a atentat la *obiectul juridic special*, care îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

La rândul său, *obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii îl reprezintă remunerația ilicită, care la caz, Bloșenco Pavel Petru, la data de 06 septembrie 2025, aproximativ la ora 17:00, aflându-se pe traseul Cahul-Taraclia în apropierea mun.Cahul, conducând automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, a fost stopat de către angajații de poliție a Direcției de Patrulare Sud a Inspectoratului Național de Securitate Publică, care l-au informat că ultimul a comis contravenția prevăzută de art.231 alin.(2) din Codul contravențional și anume conducerea vehiculului fără deținerea dreptului de a conduce vehicule.

Prin urmare, Bloșenco Pavel Petru, conștientizând că poate fi atras la răspundere contravențională pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.231 alin.(2) din Codul contravențional, acționând intenționat, cunoscând cu certitudine că angajatul de poliție a Direcției de Patrulare Sud a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Alexei Chircioglo, conform art.123 alin.(2) din Codul penal, este persoană publică, căruia i-a fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor în interes public, i-a oferit mijloace financiare în suma de 600 de lei, plasându-le pe scaunul din față al automobilului de serviciu de model „Skoda” cu numărul de înmatriculare MAI 8860, pentru ca acesta din urmă în calitatea sa de persoană publică să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiunile sale de serviciu și contrar acestora, acțiuni să nu documenteze în continuare cazul conducerea vehiculului fără deținerea dreptului de a conduce vehicule.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) promisiunea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privi-legii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice

formă, ce nu i se cuvin.

Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminate lui Bloșenco Pavel instanța de judecată subliniază că nemijlocit fapta prejudiciabilă constă în acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin oferirea și darea sumei de 600 lei pentru ne documentarea acțiunilor sale, intenționând să modeleze comportamentul colaboratorilor INSP în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute.

La calificarea infracțiunii de corupere activă mai are o importanță deosebită și prezența calității subiectului special al persoanei căreia i se oferă bunuri care nu i se cuvin, adică persoana publică.

În acest context, instanța de judecată menționează că conform art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

La caz, instanța concretizează că scopul infracțional a fost realizat, a fost propus și dorit de inculpat, iar acțiunile ultimului în contextul realizării laturii obiective au fost realizate exclusiv în prealabil îndeplinirii sau nu a atribuțiilor de serviciu.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: scopul evitării de la răspunderea contravențională pentru conducerea automobilului, fără a deține permis de conducere.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, conform art. 21 alin. (1) Cod penal, a atins vârsta de 16 ani.

Cu privire la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă:

Așadar, instanța de judecată consideră necesar să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției semnat de părți, iar Bloșenco Pavel să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor

examine în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Bloșenco Pavel a comis infracțiunea constatată, cu vinovăție și în acțiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componente de infracțiune de care a fost acuzat.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Bloșenco Pavel și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Bloșenco Pavel sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componente de infracțiune prevăzute de art. 325 alin. (1) din Cod penal – Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Bloșenco Pavel dincolo de orice îndoială rezonabilă. Motiv din care, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției și va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanța de judecată ține cont și reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile

de viață ale acestuia.

Așadar, în corespundere cu art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru ași atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor *ușoare* comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Bloșenco

Pavel face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul infracțiunilor de corupție, încadrate în categoria infracțiunilor contra autorității publice și intereselor publice. Această infracțiune vizează acțiunile prin care o persoană promite, oferă sau dă bani, bunuri ori alte avantaje unei persoane publice cu scopul de a o determina să nu îndeplinească, să întârzie sau să îndeplinească necorespunzător atribuțiile sale de serviciu.

Totodată, instanța de judecată reține că Bloșenco Pavel a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal.

Corelativ, art. 77 din Codul penal stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv. Plenul Curții Supreme de Justiție a RM în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” nr. 8 din 11.11.2013, a indicat că, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (pct. 6)). În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

De circumstanțele în cauză, constată instanța de judecată, s-a ținut cont la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției prezentat instanței de judecată spre aprobare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Bloșenco Pavel de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite de organul de urmărire penală la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției prezentat instanței de judecată spre aprobare.

Conform prevederilor art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Legiuitorul, estimând pericolul social al infracțiunii incriminate la art. 325 alin. (1) din Codul penal, atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent prevede ca pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Instanța subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80 alin. (1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un *acord de recunoaștere a vinovăției*, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu *o treime*.

Luând în considerație faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acesta

recunoscând în totalitate faptele incriminate și vina sa în comiterea acestora, instanța constată luarea în calcul a regulilor prevăzute la art. 80 alin. (1) Cod penal la aplicarea pedepsei penale.

În acest mod, în speță, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80 alin. (1) Cod penal cu modificarea pentru pedeapsa cu amendă, în cuantumul minim de la 333,3 unități convenționale și cuantumul maxim de până la 1000 unități convenționale

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat acceptarea cuantumului pedepsei negociat și acceptat de părți în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, cu tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința lui Bloșenco Pavel a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale

Instanța de judecată constată că pedeapsa negociată de Bloșenco Pavel cu procuror se încadrează în prevederile legale pentru o asemenea faptă și, respectiv va fi acceptată de către instanța de judecată.

Totodată, instanța subliniază că, în acest caz, inculpatul a manifestat semnele unei căințe sincere față de acțiunile sale, a recunoscut faptele sale de la etapa inițială, a avut un comportament loial și corect în raport cu autoritățile statului și instanța de judecată, dar și lipsa antecedentelor penale, instanței de judecată nu i-au fost prezentate materiale ce l-ar caracteriza negativ, deci fiind caracterizat astfel pozitiv în societate în accepția instanței.

În același timp, instanța urmează să aducă la cunoștință lui Bloșenco Pavel că, conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integraliar în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Cu privire la corpurile delictive.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3)

din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale procesul verbal enunțate supra se păstrează în original, păstrarea căruia este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, precum și au fost administrate legal și corespunzător în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, fiind considerate de instanță o probă necesară și pertinentă cauzei.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că, copia procesului-verbal de contravenția pe numele Pavel Bloșenco pe 1 filă și un suport informațional de tip „CD-R” cu înregistrări audio-video din 06 septembrie 2025, recunoscute ca mijloace materiale de probă anexate la materialele cauzei penale, *urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.*

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1) și 2) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Astfel, referitor la corpurile delictive, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 29 octombrie 2025 a fost recunoscut în calitate de corp delict mijloacele bănești în suma de 600 de lei și transmise spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat.

Potrivit art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate

numai în condițiile legii.

Conform art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, din materialele cauzei și din învinuirea formulată față de Bloșenco Pavel urmează că acesta a transmis persoanei publice suma de 600 lei.

În speță, coroborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpat sau de terțe persoane.

Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatului în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate. La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.

Prin urmare, instanța de judecată în lumina celor elucidate va supune confiscării speciale mijloacele bănești în sumă de 600 lei, constituită din 6 bancnote cu nominalul de 100 (una sută) MDL, fiecare cu seria și numerele: F.0145 768529; F.0137 444816; F.0179 746743; F.0192 736798; F.0245 069291; F.0209 115159 cu anul emisie 2015 și transmise spre păstrare subdiviziunii

specializate a Serviciului Fiscal de Stat.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 64, 80 alin. (1) din Codul penal, art. art. 157-162, 340, 384-389, 392-395, 397, 509, 509¹ și 437 alin. (1) pct. 12) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

hotărăște:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat în cadrul urmăririi penale între *Bloșenco Pavel* și procuror.

Bloșenco Pavel se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art. 80 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unități convenționale, cea ce constituie 25 000 (*douăzeci și cinci mii*) lei.

Se explică lui *Bloșenco Pavel* că, conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delictive mijloacele bănești în sumă de 600 lei, constituită din 6 bancnote cu nominalul de 100 (una sută) MDL, fiecare cu seria și numerele: F.0145 768529; F.0137 444816; F.0179 746743; F.0192 736798; F.0245 069291; F.0209 115159 cu anul emisie 2015 și transmise spre păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat, *se confiscă în folosul statului*.

Mijloacele materiale de probă - copia procesului-verbal de contravenția pe numele Pavel Bloșenco pe 1 filă și un suport informațional de tip „CD-R” cu înregistrări audio-video din 06 septembrie 2025, recunoscute ca mijloace materiale de probă anexate la materialele cauzei penale, *de păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale*.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Natalia Pasat